

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119348633
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119348633.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, Sučany 038 52, IČO: 50 387 189, právne zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom so sídlom I. X, XXX XX B., proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava 816 23, IČO: 00 585 441, právne zastúpený JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Q. C. X/A, XXX XX. S., o zaplatenie 226,20 €, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin z 5. februára 2020 sp. zn. 10C/60/2019-105, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 226,20 €. Vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 11.1.2019 došlo k poškodeniu osobného motorového vozidla zn. Nissan Quasqui EČ: MT-828EO, ktorého vlastníkom bola poškodená O. N. (ďalej len „poškodená“), prevádzkou osobného motorového vozidla zn. Audi A6 Allroad, EČ: MT-420DD, ktoré bolo poistené u žalovaného. V období od 19.2.2019 do 27.2.2019, t.j. 9 dní bolo osobné motorové vozidlo poškodené v oprave v autoservise J. M. Martin, spol. s r. o., so sídlom v Martine. Z faktúry vystavenej týmto servisom mal preukázané, že k dodaniu služby, t.j. k vykonaniu opravy motorového vozidla došlo dňa 27.2.2019. Dňa 19.2.2019 uzatvorila poškodená ako nájomca so žalobcom ako prenajímateľom Zmluvu o nájme č. 102/40, v zmysle ktorej bol dohodnutý nájom osobného motorového vozidla zn. Nissan Quasqui s dobou nájmu od 19.2.2019 do opravy poškodeného motorového vozidla poškodené, t. j. do 27.2.2019, s denným nájmným vo výške 54 € bez DPH. Dňa 27.2.2019 žalobca vystavil poškodené faktúru č. 190102 na celkovú sumu vo výške 583,20 € za prenájom vyššie špecifikovaného motorového vozidla v trvaní 9 dní, čo pri dohodnutej výške nájmu 54 € + DPH na deň predstavuje plnenie vo výške 583,20 € vrátane DPH. Dňa 27.2.2019 bola medzi poškodenou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, na základe ktorej došlo k postúpeniu peňažnej pohľadávky poškodené voči žalovanému celkom vo výške 583,20 € z titulu jeho nároku vyplývajúceho z ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. Poškodená oznámila postúpenie pohľadávky žalovanému listom zo dňa 27.2.2019. Zmluvu o postúpení pohľadávky napriek námietkam žalovaného, považoval za platný právny úkon. Budúca splatnosť záväzku poškodené voči žalobcovi, nebola prekážkou pre jej postúpenie, ak táto bola dostatočne určitá a identifikovateľná. Postúpená pohľadávka v zmysle bodu 1 Zmluvy bola riadne identifikovaná. Zmluvné strany sa tiež v bode 4 Zmluvy dohodli na odplatnom postúpení pohľadávky,

pričom výška dohodnutej odplaty zodpovedá nároku žalobcu voči poškodenému vyplývajúcemu z faktúry č. 190102. V bode 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, t.j. pohľadávky žalobcu voči poškodenej a pohľadávky poškodenej voči žalobcovi. Z uvedeného je zrejmé, že poškodená žalobcovi sumu vyúčtovanú faktúrou č. 190102 uhradila. V súlade s ust. § 4 ods. 1, ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., § 11 ods. 6 písm. a) a b) zákona č. 381/2001 v spojení s § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že je dôvodné priznať uplatnený nárok žalobcu v plnej výške. Oznámením o poistnom plnení z 2.4.2019 žalovaný žalobcovi oznámil, že ukončil šetrenie poistnej udalosti a žalobcovi poskytol poistné plnenie vo výške 357 €. Z oznámenia o poistnom plnení vyplýva, že žalovaný neuznal výšku dohodnutého nájmu, keďže vzhľadom na rozsah poškodenia, prácnosť opravy, zapožičanie náhradného motorového vozidla, je účelné vykonanie opravy maximálne na 7 dní, pretože zo strany servisu nebola preukázaná nutnosť opravy nad rámec času vymedzeného výrobcom pre danú značku vozidla a účtovaná denná sadzba za náhradné vozidlo bola upravená na 51 € s DPH na deň. Úhrada nájmu náhradného vozidla poškodenou bola dôvodná, pretože táto bola obmedzená v užívaní svojho motorového vozidla v dôsledku jeho opravy a ako poškodená nemohla priamo ovplyvniť dobu trvania opráv a postup prác v servise, keďže sa jedná o objektívne okolnosti existujúce nezávisle od vôle poškodenej. Podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že žalobca v súdnom konaní aktívne vecne legitimovaný nebol. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodená mala voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre a z tohto dôvodu táto bola zároveň dlžníkom žalobcu. V zmysle 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, k úhrade faktúry preto nemohlo dôjsť na základe vzájomného zápočtu zrealizovaného v predloženej zmluve o postúpení. Prejav vôle účastníkov Zmluvy najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (podľa jeho názoru neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodenej a žalobcu. Ak teda poškodená nebola majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohla túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenej na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Zmluvu o postúpení pohľadávky ja potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nesprávny, nezákonný a arbitrárny, je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate aj samotnou nepreskúmateľnosťou.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že tvrdenia žalovaného o nedostatočnosti odôvodnenia právnych záverov prvostupňového súdu považuje za neopodstatnené. Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania taktiež považuje za nesprávnu odvoláciu námietku, že v spore nie je aktívne legitimovaný. Poukazuje na skutočnosť, že postupovaný bol nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodená voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Preto považuje za nesprávne a zavádzajúce tvrdenie žalovaného uvedené v odvolaní, že predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenej ako dlžníkovi. To, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky je zrejmé aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal na jeho účet ako postupníka. Súd tak v danom prípade vychádzal aj zo správania sa strán v čase pred podaním návrhu na súd. Keďže zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné plnenie, nemôže byť sporné ani to, že poškodenej vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov, ktorým podľa judikatúry je aj nájom náhradného vozidla. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi ním a poškodenou a súčasne k úhrade predmetnej faktúry, nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje predložená zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorej došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom motorového vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Poškodený má v zmysle zákona o PZP nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla a dlžníkom v tomto prípade je žalovaný a nie poškodený. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovacie prax Krajského súdu v Žiline v obdobných veciach, napr. na rozhodnutia sp. zn. 13Cob/75/2018, 10Co/104/2019, 9Co/86/2019, 11Co/135/2019 a ďalšie.

4. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) stranou sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov podľa § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že s odvolacími dôvodmi žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z titulu námietky k zmluve o postúpení pohľadávky sa nestotožňuje. Vyplýva to nielen zo samotného správania sa žalovaného, ktorý časť poistného plnenia zaplatil žalobcovi, ale aj zo samotného obsahu a zmyslu nároku poistného plnenia. Odvolací súd sa nestotožňuje s námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tom, že poškodená nebola majiteľom pohľadávky a ani v tom, že by neexistoval predmet postúpenia, keď podľa žalovaného predmetom mala byť pohľadávka poškodenej, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenej ako dlžníkovi. Odvolací súd k nerelevantnosti tohto odvolacieho dôvodu žalovaného upriamuje pozornosť na Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 27.2.2019, uzavretú medzi žalobcom a poškodenu. Predmetom zmluvy o postúpení bola pohľadávka poškodenej voči žalovanému z titulu poistného plnenia, súčasťou ktorej uplatnenej pohľadávky, ktorá sa stala predmetom postúpenia, bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, ktorá sa stala dňa 11.1.2019 na vozidle zn. Nissan Quasqui EČ: MT-828EO. Predmetom postúpenia preto bola pohľadávka poškodenej voči žalovanému, a to pohľadávka z poistného plnenia, ktorá sa skladá aj z nákladov na nájom náhradného motorového vozidla, inými slovami ide o nárok poškodenej voči žalovanému ako poisťovní, t.j. predmetom postúpenia bola pohľadávka, čo zodpovedá ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmet postúpenia je vyjadrený zmluvnými stranami Zmluvy o postúpení pohľadávky v článku 1. To, že predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.2.2019 bola pohľadávka poistného plnenia, t.j. pohľadávka poškodenej voči žalovanému, vyjadril v podstate aj sám žalovaný, ak v liste zo dňa 2.4.2019 (č.l. 29 spisu) v Oznámení o poistnom plnení kvalifikuje túto poškodenou postúpenú pohľadávku ako pohľadávku poistného plnenia, pozostávajúcu z nákladov nájomného za zapožičanie náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného vozidla poistnou udalosťou. Nemožno sa preto stotožniť s argumentáciou žalovaného v tom, že by poškodená - nepostupovala pohľadávku ktorú mala, resp. že by predmetom postúpenia bol neexistujúci predmet postúpenia, prípadne, že by predmetom postúpenia bol záväzok poškodenej na zaplatenie nájmu žalobcovi z titulu užívania náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného motorového vozidla. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bol nárok - pohľadávka z titulu poistnej udalosti, ktorý nárok v podstate žalovaný aj čiastočne plnil a tým potvrdil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Predmetom postúpenia bola pohľadávka na poistnom plnení pozostávajúca z nákladov nájmu za užívanie náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného motorového vozidla, kedy vo vzťahu k tejto postupovanej pohľadávke poškodným dlžníkom bol žalovaný. Súd prvej inštancie správne skonštatoval v bode 23 svojho odôvodnenia, že ak k úhrade nájomného poškodenou voči žalobcovi došlo formou započítania, (čo poznamenáva odvolací súd je jeden zo spôsobov zániku záväzku, resp. spôsob úhrady), tým vznik a existencia škody bola preukázaná, ak sa zmluvné strany Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.2.2019 dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodenej na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo navzájom započítavajú. Dlžníkom z nároku na poistné plnenie nebol poškodený, tak ako to tvrdil žalovaný v odvolaní, keďže vo vzťahu k tomuto nároku na poistné plnenie, ktorý bol predmetom zmluvy o postúpení, dlžníkom je žalovaný, ktorá pohľadávka nároku na poistné plnenie, ak sa stala predmetom zmluvy o postúpení, tak nie je možné konštatovať neexistujúci predmet postúpenia, ale to, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 27.2.2019 mala spôsobilý predmet postúpenia a ide o platný právny úkon.

6. Odvolací súd v zhrňujúcich záveroch dodáva, že z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodenu vyplynulo, že predmetom postúpenia bol nárok poškodenej voči poisťovní, súčasťou ktorého nároku na poistné plnenie bola náhrada nákladov za prenájom vozidla, ktorý poistný nárok poškodenej bol postúpený na žalobcu. Poškodená bola veriteľom, pretože mala pohľadávku voči poisťovní z titulu poistnej udalosti, a to v náhrade nákladov za prenájom vozidla, ktorú postúpil žalobcovi, a preto nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že by Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 27.2.2019 bola neplatná, resp. že by odporovala ust. § 524 a nasl. ustanovenia Občianskeho zákonníka v tom, že by predmetom postúpenia mal byť dlh poškodenej voči žalobcovi z titulu nájmu náhradného vozidla. Nie je na mieste odvolací argument žalovaného, že predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.2.2019 bolo postúpenie nie pohľadávky, ale záväzku poškodenej, ktorý podľa

faktúry vystavenej žalobcom predstavuje práve pohľadávku žalobcu, pretože zvyrazňuje odvolací súd to, že predmetom postúpenia bola pohľadávka poškodenej na poistné plnenie a túto postupovanú pohľadávku nemožno zamieňať so záväzkom poškodenej, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s nájomom náhradného motorového vozidla.

7. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, keďže súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu správne dospel k záveru, že žalobca v spore je aktívne vecne legitimovaný a nárok uplatnený žalobou je dôvodný, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 1 CSP).

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)